

UCHWAŁA Nr XVIII/116/08
Rady Miejskiej w Brześciu Kujawskim
z dnia 23 września 2008 r

***w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”
oraz „Honorowy Obywatel Gminy Brześć Kujawski”***

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. Z 2001 r Nr 142, poz. 1592 z późn. zm. /, oraz § 2 pkt 1 i 2 oraz § 3 pkt 1 Uchwały Nr IV/31/03 Rady Miejskiej z dnia 21 lutego 2003 r w sprawie określenia zasad i trybu nadawania tytułów „Honorowy Obywatel Gminy Brześć Kujawski i „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”

Rada Miejska

u c h w a l a, co następuje

§ 1

Nadaje się tytuł „Zasłużonego dla Gminy Brześć Kujawski” następującym osobom:

- Panu Romanowi Jareckiemu, mieszkańcowi Starego Brześcia
- Panu Waldemarowi Cepeuszowi, mieszkańcowi Brześcia Kujawskiego
- ks. Stefanowi Kulińskiemu (pośmiertnie)

§ 2

Nadaje się tytuł „Honorowego Obywatela Gminy Brześć Kujawski archeologowi, Panu Ryszardowi Grygielowi.

§ 2

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MEJSKIEJ

Marek Golasiński

Uzasadnienie do wniosku o nadanie tytułu „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”.

Pan Roman Jarecki urodził się 9 sierpnia 1931 r. we wsi Poczalkowo, powiat Aleksandrów Kujawski. Rodzice Pana Jareckiego wychowywali go do 1939 r., kiedy to zginęli w okresie okupacji. Ojciec został zamordowany w obozie koncentracyjnym, matka zmarła. Wtedy zaopiekowała się Panem Jareckim najbliższa rodzina. Zamieszkał u krewnych w miejscowości Niszczewy (obecna gmina Waganiec). Tam ukończył Szkołę Podstawową. W latach 1949- 1953 uczęszczał do Państwowego Technikum Rolniczego w Starym Brześciu.

W 1953 r., po ukończeniu Technikum, jako agrotechnik otrzymał obowiązkowy nakaz pracy na ziemie odzyskane, do P.O.M. Srokowo, powiat Kętrzyn, województwo Olsztyńskie, na stanowisko agronoma. Po odbyciu nakazu pracy przeniósł się w rodzinne strony na Kujawy. Tu zawarł związek małżeński, zamieszkał we wsi Kazanie, w gminie Lubraniec. W tym czasie pracował w Powiatowym Zarządzie Rolnictwa we Włocławku na stanowisku instruktora rolnego. W 1958 r. został dyrektorem gospodarstwa. Jednocześnie prowadził zajęcia praktyczne z młodzieżą. Tu przepracował ponad 20 lat. Następnie, za porozumieniem stron, został zatrudniony w Wojewódzkim Ośrodku Postępu Rolniczego w Zarzeczewie w charakterze kierownika gospodarstw, następnie zastępcy dyrektora do sprawy produkcji na fermie bydła w Starym Brześciu. Tu pracował do 1994 r., do chwili przejścia na emeryturę.

Przez ponad 50 lat, do dziś Pan Roman Jarecki związany był z Miastem i Gminą Brześć Kujawski. Oprócz pracy zawodowej poświęcał dużo czasu na pracę społeczną w naszej gminie. Pełnił różne funkcje społeczne:

- radny Gromadzkiej Rady Narodowej w Starym Brześciu
- przez okres 3 kadencji radny Rady Miasta i Gminy w Brześciu Kujawskim, jednocześnie przewodniczący Komisji Rolnej
- jedną kadencję wiceprzewodniczący Rady Miasta i Gminy Brześć Kujawski
- przewodniczący Komitetu pomocy dla szkół na terenie miasta i gminy
- członek społecznego Komitetu budowy Szkoły Podstawowej Nr 1 w Brześciu Kujawskim
- przez ponad 20 lat, do chwili obecnej, wiceprzewodniczący Zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej w Brześciu Kujawskim
- przez 12 lat ławnik w Sądzie Rejonowym i Okręgowym we Włocławku
- od 1960 r. do dziś organizator i przewodniczący Zjazdów Absolwentów Szkoły Rolniczej w Starym Brześciu
- przez 25 lat prezes ZSL i PSL na terenie Miasta i Gminy Brześć Kujawski
- radny o wiceprzewodniczący I kadencji Rady Powiatu Włocławskiego (1998 – 2002)

W pracy społecznej zawsze były dla Pana Jareckiego bliskie sprawy naszej lokalnej społeczności, mieszkańców i ich potrzeby.

Za pracą zawodową i społeczną został odznaczony srebrnymi i złotymi medalami. W 1998 r. został odznaczony także Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Uzasadnienie do wniosku o nadanie tytułu „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”.

Pan Waldemar Cepeusz urodził się 11 lutego 1932 roku w Brześciu Kujawskim, woj. włocławskie. Ojciec pracował jako pracownik umysłowy na miejscowej poczcie. W roku 1938 umarł ojciec, a Pan Cepeusz został pólsierotą. Od tej chwili, łącznie z matką, pozostawał na utrzymaniu dziadka – rzemieślnika miejscowej Cukrowni. W miesiącu wrześniu 1939 roku rozpoczyna naukę w Szkole Podstawowej w Brześciu Kujawskim. Po kilku dniach nauki wybuchła wojna, która przerwała dalszą edukację. W latach okupacji niemieckiej uczęszczał na potajemne nauki u polskich nauczycieli. W roku 1942 jedynego żywiciela – dziadka Niemcy osadzili w obozie koncentracyjnym za pracę polityczną. Po aresztowaniu dziadka okupant stosował represje wobec rodziny Pana Cepeusza. Wspólnie z matką zmuszany był pracować w niemieckim majątku rolnym Falborz i Kuczyna.

Po wyzwoleniu, Pan Waldemar Cepeusz, rozpoczął kontynuowanie nauki w szkole podstawowej w Brześciu Kujawskim. Po jej ukończeniu, w roku 1948, rozpoczął naukę w Liceum Ziemi Kujawskiej we Włocławku - uczęszczając do klasy I. W tym okresie zmarła matka, a Pan Waldemar został sierotą pod opieką i na utrzymaniu babci, która miała jeszcze na utrzymaniu syna kalekę. W tym stanie rzeczy zmuszony był porzucić naukę i rozpocząć pracę zawodową, niosąc pomoc staruszce babci i jej synowi kalece. W latach 1948/49 pracował w miejscowej Cukrowni. Od dnia 15 marca 1950 roku do 15 stycznia 1951 roku pracował także w Gminnej Spółdzielni na stanowisku księgowego, jak również na stanowisku kadrowego, a w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Brześciu Kujawskim na stanowisku głównego księgowego. W okresie od listopada 1952 roku do grudnia 1953 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową w J.W. 23-92 w Kołobrzegu. Po powrocie z wojska natychmiast podjął pracę ponownie w POM Brześć Kujawski i na poprzednio zajmowanym stanowisku.

Od lipca 1954 roku był członkiem PZPR. W grudniu 1953 roku zawarł związek małżeński. Na stanowisku głównego księgowego przepracował do dnia 31.XII.1962 roku. Z dniem 1.IX. 1963 roku powołany został na stanowisko dyrektora POM Brześć Kuj. Na stanowisku tym pracował do roku 1990 – do chwili przejścia na rentę. W roku 1962 ukończył Liceum Ogólnokształcące we Włocławku systemem wieczorowym, uzyskując świadectwo dojrzałości. W celu uzyskania wyższego wykształcenia w roku 1973 rozpoczął studia ekonomiczne na UMK Toruń – Wydział Nauk Ekonomicznych. Jesienią 1979 roku ukończył owe studia, uzyskując tytuł magistra ekonomii. Rodzina Pana Cepeusza składała się z 6 osób, obecnie z 2 (żona i ja). Czworo dzieci usamodzielniało się. W roku 1990 przeszedł na rentę, a po skończeniu 60 lat na emeryturę. Pan Waldemar Cepeusz zamieszkuje w Brześciu Kujawski, ul. Krakowska 36/15.

Przebieg pracy zawodowej mgr Waldemara Cepeusza

- 1.X.1948 – 2.XII.1949 – Cukrownia - magazynier
- 15.III.1950 – 15.I.1951 – Gminna Spółdzielnia – księgowy i kadrowy
- 1. II.1951 – 31.V.1952 – Starszy Księgowy
- 1. VI.1952 – 31.VIII.1963 – POM - Główny księgowy
- 1.IX.1963 – 1990 – POM Dyrektor

Zestawienie medali i Odznaczeń mgr Waldemara Cepeusza wg. stanu na dzień 1.IX.2008 r.

Medale

- Krzyż Oficerski RP
- Krzyż Komandorski PR
- Srebrny Krzyż Zasługi
- Medal za Zasługi dla Pożarnictwa
- Krzyż za Zasługi dla ZHP
- Medal za Zasługi dla Obrony Porządku Publicznego
- Brązowy medal za Zasługi dla obrony Guźlina
- Srebrny medal za Zasługi dla obrony Guźlina
- Medal „Walka – Praca – Socjalizm”
- Krzyż Janka Krasickiego

Odznaczenia

Za zasługi dla woj. wrocławskiego
Za zasługi dla ORMÓ
Zasłużony Pracownik Rolnictwa
Zasłużony dla ZHP

Przez 6 lat był Przewodniczącym Rady Miasta i Gminy:

1984 – 1988

1988 – 1992 - kadencja skrócona o 2 lata

Uzasadnienie do wniosku o nadanie tytułu „Zasłużony dla Gminy Brześć Kujawski”.

Stefan Kuliński – ur. 17. XII. 1873 we wsi Ochle k/Koła. Wyświęcony został na kapłana przez bp Aleksandra Bereśniewicza 19. IV. 1906 r. Był wikariuszem w par. Opatówek 1897, Lutomiernik 1898, Kruszyn 1898 – 1902. Od roku 1902 z ramienia kapituły katedralnej, do której należał urząd proboszcza w Brześciu Kujawskim, jest administratorem parafii Brześć Kujawski, co jest równoznaczne z probostwem. Jego zdolności i zaangażowanie doceniają biskupi wrocławscy. W roku 1912 był delegatem biskupa wrocławskiego na Kongresie Eucharystycznym w Wiedniu. W 1917 r. został kanonikiem honorowym kaliskim, od 1918 dziekanem dekanatu brzeskiego, od 1922 r. prałatem (papieski szambelan honorowy extra Urbem), oraz w 1937 r. kanonikiem gremialnym kapituły katedralnej. W czasie II wojny światowej przez pewien czas, pod nieobecność biskupa i z jego polecenia, był administratorem północnej części diecezji wrocławskiej. Mimo wielu ostrzeżeń nie opuścił swojej parafii. Aresztowany przez hitlerowców 6 października 1941 r. w Brześciu kujawskim, został osadzony w KL Dachau. Zamordowany został 18 maja 1942 w obozie śmierci Hartheim k/Alkoven w Górnej Austrii.

Ks. Stefan Kuliński, od 1902 r. zarządzający parafią Brześć Kujawski, wystawił tu w 1903 r. plebanię, i podjął śmiało i wielkie zadanie, przywrócenia XIII – wiecznej brzeskiej farze pierwotnej formy (1908 – 11). W tym celu współpracował z najlepszymi wówczas w Polsce architektami i artystami, m.in. architektem Tomaszem Pajzderskim z Warszawy i artystą prof. Juliuszem Makarewiczem z Krakowa, autorem pięknej polichromii. Dzięki temu jest to po katedrze wrocławskiej, nie tylko najpokaźniejsza świątynia na Kujawach i jedna z najpiękniejszych.

Ksiądz Prałat był także wielkim społecznikiem, zasłużonym dla środowiska brzeskiego i nie tylko brzeskiego. W prasie publikował swoje artykuły, najczęściej związane z problematyką społeczną. Był gorącym a czasem nawet radykalnym patriotą polskim. Przed odzyskaniem przez Polskę niepodległości w 1918 organizował w Brześciu Kujawskim edukację i sprzyjał edukacji patriotycznej. W tym celu założył znaczącą bibliotekę parafialną. W 1918 r. Komitet Obywatelski na czele z ks. Proboszczem wyjednał w Ministerstwie Sprawiedliwości, Dóbr Państwowych i Oświecenia Publicznego, gmach więzienny, opróżniony przez więźniów w r. 1916 na cele szkolne. Od 1918 r. szkoła została zorganizowana i otrzymała urzędową nazwę „Publiczna VII klasowa Szkoła Podstawowa im. króla Władysława Łokietka”. Dla niezamożnych dzieci chcących się uczyć ks. Kuliński fundował stypendia. Zorganizował komitet z pań opiekunek, który powołał ochronkę dla dzieci. W celu troski o edukację przyczynił się do przybycia do Brześcia Kujawskiego Sióstr Elżbietanek, by prowadziły przedszkole parafialne a także niosły pomoc w pielęgnacji chorych w ich własnych mieszkaniach. Z czasem po byłej stolarni powstaje pomieszczenie na 12 łóżek dla opieki nad chorymi i starszymi. Inicjuje kursy dla młodzieży żeńskiej (kroju, szycia haftu), które prowadziły Siostry Elżbietanki.

W 1935 roku napisał i wydał własnym nakładem książkę „Monografia Brześcia Kujawskiego”, która jest jednym z solidniejszych popularnych opracowań o tym mieście i źródłem informacji o jego dziejach.

Ks. Stefan Kuliński jest osobą wielce zasłużoną dla społeczności Brześcia Kujawskiego i okolic, a jego dokonania do dziś służą społeczności naszej Małej Ojczyzny. Szkoda, że dotąd nie doczekał się właściwego do zasług uznania. Tym aktem nasze pokolenie stara się zadośćuczynić tym świadomym w czasach komunizmu zaniedbaniami.

Ryszard Grygiel

Uzasadnienie do wniosku o nadanie „Honorowy Obywatel Gminy”

Ryszard Grygiel urodził się 22 stycznia 1951 r. w Jarocinie Wielkopolskim. W latach 1969 – 1974 odbył studia archeologiczne w Katedrze Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Na podstawie materiałów udostępnionych przez prof. Konrada Jażdżewskiego, a pod kierunkiem prof. Jana Żaka, napisał pracę magisterską p.t. „Osady kultury ceramiki wstęgowej rytej w Brześciu Kujawskim koło Włocławka”. Prof. K. Jażdżewski, wybitny badacz europejskiego neolitu, w 1974 r. zatrudnił Ryszarda Grygiela w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi (dalej MAiE). Ryszard Grygiel został kontynuatorem prof. K. Jażdżewskiego jako badacz neolitu, a po latach jako dyrektor wyżej wymienionego Muzeum.

Pracę doktorską pt. „Rozwój kultur ceramiki wstęgowej na Kujawach”, pisał R. Grygiel pod kierunkiem prof. Waldemara Chmielewskiego w Instytucie Archeologii na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Po jej obronie w 1980 r. Rada Wydziału Historycznego UW uchwałą z dn. 12.03.1980 r. nadała mu stopień doktora nauk historycznych.

Najdonioślejsze znaczenie w dorobku naukowym Ryszarda Grygiela mają dwie oryginalne pozycje napisane głównie na podstawie materiałów z własnych wykopalisk. Pierwsza z nich to opublikowana w 1986 r. w językach polskim i angielskim praca p.t. „Dom z podwórzem jako reprezentacja archeologiczna podstawowej jednostki społecznej w grupie brzesko – kujawskiej kultury lendzielskiej”, przedstawiona jako rozprawa habilitacyjna. Na jej podstawie Rada Wydziału Historycznego UW uchwałą z dn. 9.12.1987 roku nadała R. Grygielowi stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych. Drugą pozycję stanowi, wydany w 2004 r., liczący 700 stron pierwszy tom monumentalnej serii p.t. „Neolit i początki epoki brązu w rejonie Brześcia Kujawskiego i Osłonek”, zatytułowany „Wczesny Neolit – kultura ceramiki wstęgowej rytej”, uznany za tzw. „prace profesorską”. Poza wymienionymi wyżej pracami Ryszard Grygiel ma w swoim dorobku około 80 publikacji, w tym 3 książki.

Spośród tych 59 pozycji 15 napisanych jest we współautorstwie. Prace autorstwa wyłącznego R. Grygiela lub napisane we współautorstwie z dr. Peterem Boguckim, zostały opublikowane w Polsce i w periodykach zagranicznych, takich jak „Jurnal of Field Archeology”, „Scientific American” w USA, „Germania” i „Jahrschrift fur mitteldeutsche Vorgeschichte” w RFN i „Archeologickě rozhledy” w Czechach.

W zakresie naukowo – badawczym Ryszard Grygiel jest przede wszystkim kontynuatorem badań terenowych prof. K. Jażdżewskiego na kluczowych stanowiskach neolitycznych na Kujawach i opracowań problematyki związanej z neolityzacją Nizy Środkowoeuropejskiego przez społeczności wczesnorolnicze, które po rewolucji neolitycznej migrowały na ziemie Polski z naddunajskiego Południa.

Od 1976 roku Ryszard Grygiel, przez ćwierć wieku, prowadził szerokopłaszczyznowe wykopaliska osad kultur wstęgowych w Brześciu Kujawskim w latach 1976 – 1988, w Osłonkach w latach 1989 – 1994, a także na mniejszą skalę wykopaliska na kilku innych stanowiskach. W okolicy Brześcia Kujawskiego odkrył wiele stanowisk w wyniku badań powierzchniowych na podstawie zdjęć lotniczych.

Współpracownikiem Ryszarda Grygiela jest amerykański archeozoolog polskiego pochodzenia dr Uniwersytetu Harvardzkiego Peter Bogucki. Do badań terenowych i opracowań Ryszard Grygiel angażował licznych polskich specjalistów dyscyplin przyrodniczych – geomorfologii, archeozoologii i antropologii.

Na marginesie głównych zainteresowań neolitem Ryszard Grygiel z wielkim zamiłowaniem zajmuje się archeologią historyczną swojej Małej Ojczyzny w południowej Wielkopolsce, (okolice rodzinnego Jarocina) w późnym średniowieczu. W czasie urlopów prowadził wykopaliska na terenie siedzib obronnych rycerskich rodów Zarembów i Doliwów. We współpracy z historykiem

Tomaszem Jurkiem z Instytutu Historii PAN w Poznaniu opublikował dwie monografie książkowe rezydencji tych rodów w Zdunach, Nowym Mieście nad Wartą, Dębnie i Biechowie. Samodzielnie opracował piec rycerski z Jarocina, oraz opublikował prace na temat Samuela ze Skrzyzny Twardowskiego, znanego i cenionego autora utworów epickich doby baroku.

Osiągnięcia R. Grygiela w zakresie badań osadnictwa neolitycznego na Kujawach mają znaczenie międzynarodowe i zyskały duże uznanie archeologów w Polsce i Europie. Jego wykopaliska w Brześciu Kujawskim i Osłonkach podziwiali i wysoko oceniali ich wartość poznawczą najwybitniejsi badacze neolitu z Czech, Słowacji, Niemiec i Holandii, tacy jak profesorowie Peter Modernmann i Jens Lüning. W 1980 roku Ryszard Grygiel został stałym członkiem Arbeitsgemeinschaft Neolithikum w RFN, przekształconym na Deutscher Archäologen Kongress, skupiającym archeologów z całej Europy. Na dorocznych konferencjach tej organizacji Ryszard Grygiel referował wyniki badań na Kujawach. Nawiązał kontakty z najwybitniejszymi specjalistami neolitu w RFN, Holandii, Czechach i Słowacji.

W 1985 roku Ryszard Grygiel odbył podróż naukową do USA, gdzie wraz z dr. Peterem Boguckim w Bostonie, Nowym Jorku i Filadelfii referowali wyniki badań na Kujawach. Dzięki temu pozyskali z instytucji amerykańskich środki na wykopaliska, które wraz z funduszami z polskiego Komitetu Badań Naukowych pozwoliły na przeprowadzenie 6-cioletnich wykopalisk w Osłonkach. W ich wyniku przebadano osadę obronną kultury lendzielskiej z fosą i palisadą, z wieloma grobami w jej obrębie, z którego, pozyskano bardzo bogate znaleziska różnego rodzaju wytworów w tym wyrobów z miedzi.

Do działalności dydaktycznej Ryszarda Grygiela należy zaliczyć szkolenie praktykantów biorących udział w prowadzonych przez niego wykopaliskach. Było to 24 studentów, w tym 12 z Polski, 6 z USA, 5 z RFN i 1 ze Słowacji. Grono współpracowników Ryszarda Grygiela wykształconych na wykopaliskach podjęto tematykę neolitu Kujaw w swoich pracach magisterskich i doktorskich. Ryszard Grygiel był promotorem w przewodzie doktorskim Piotra Papiernika, który na podstawie materiałów z badań R. Grygiela napisał dysertację pt. „Krzemieniarstwo kultury lendzielskiej w rejonie Brześcia Kujawskiego”, obronioną w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Ryszard Grygiel był recenzentem 5 rozpraw doktorskich z archeologii i 1 z paleobotaniki oraz dwóch prac habilitacyjnych z tych dziedzin nauki. Ma za sobą 34 lata pracy zawodowej w jednej instytucji, którą jest Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Zatrudniony tam w 1974 roku, po sześciu latach został kierownikiem Działu Młodszej Epoki Kamienia, a po 17 latach dyrektorem Muzeum. W trudnej roli kierownika jednej z największych placówek tego rodzaju w Polsce, pozostaje do dziś. Od 10 lat prowadzi w MAiE w Łodzi ogólnopolskie seminarium naukowe, które jest forum dyskusyjnym w zakresie archeologii, numizmatyki i etnografii. Jako doskonały popularyzator wyników swoich badań występował z referatami i wypowiedziami w dyskusji na licznych sympozjach, konferencjach i wykładach w Europie i USA. Przez dwie kadencje, w latach 1994 – 2002, był członkiem Rady Naukowej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN, zaś w latach 1997 – 2001 był członkiem Rady do spraw Muzeów przy Ministrze Kultury. Jest członkiem Rady Muzeum Archeologicznego w Krakowie. Uczestniczy w pracach Komitetu Nauk Pra- i Protohistorycznych PAN, w którym w latach 1995 – 2000 kierował Komisją Metodyki Badań Terenowych. Współpracuje z Komitetem Muzeów Archeologicznych i Instytutem Archeologii UW. Jest przewodniczącym Rady Muzeum Ziemi Wieluńskiej, członkiem Towarzystw Naukowych Łódzkiego i Włocławskiego. Jest członkiem założycielem i przewodniczącym Rady Fundacji Badań Archeologicznych imienia Profesora Konrada Jażdżewskiego. Pełni funkcję redaktora wydawnictw i konsultanta archeologicznych badań ratowniczych na terenie dużych inwestycji w Kopalni węgla Brunatnego Bełchatów S.A. i na trasach budowy autostrad w Polsce centralnej i na Kujawach.

Za popularyzację osiągnięć naukowych poprzez ekspozycje muzealne, w 2005 roku otrzymał przyznany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W dniu 22 października 2007 roku Prezydent RP nadał Ryszardowi Grygielowi tytuł profesora nauk humanistycznych.